

2) Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa i Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya ponoszą swoje koszty postępowania, a także koszty postępowania poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 32 z 7.2.2009.

Postanowienie Sądu z dnia 23 marca 2010 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-16/09 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin na zgłoszenie wniosku o odszkodowanie — Przekroczenie terminu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)

(2010/C 148/55)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. dal Ferro)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) wydanego w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-87/07 Marcuccio przeciwko Komisji (dotychczas niepublikowanego w Zbiorze), mające na celu uchylenie tego postanowienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) L. Marcuccio ponosi własne koszty i zostaje obciążony kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską w związku z postępowaniem w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2010 r. — Ayadi przeciwko Komisji

(Sprawa T-527/09)

(2010/C 148/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chafiq Ayadi (przedstawiciele: H. Miller, solicitor, B. Emmerson i S. Cox, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 954/2009 w zakresie w jakim dotyczy ono skarżącego;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie strona skarżąca wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 954/2009 z dnia 13 października 2009 r. zmieniającego po raz 114. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z Osamą bin Ladenem, siecią Al-Kaida i talibami, w zakresie w jakim skarżący został umieszczony w wykazie osób fizycznych i prawnych, jednostek organizacyjnych i podmiotów, których fundusze i środki gospodarcze zostały zamrożone zgodnie z tym przepisem.

Skarżący przedstawia cztery zarzuty na poparcie swojej skargi.

Po pierwsze, skarżący twierdzi, iż Komisja nadużyła swojej władzy umieszczając skarżącego w załączniku I do rozporządzenia nr 881/2002 bez zbadania w sposób uważny i bezstronny wszystkich istotnych okoliczności sprawy.

Po drugie, skarżący twierdzi, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem jego prawa do skutecznej kontroli sądowej, z uwagi na to, że rozporządzenie nie opiera się na żadnych dowodach, i w konsekwencji Sąd nie jest nawet w stanie zacząć spełniać swój obowiązek polegający na badaniu tychże dowodów.

Po trzecie, skarżący podnosi, że zaskarżone rozporządzenie zostało wydane z naruszeniem jego prawa do obrony. Utrzymuje on, że Komisja nie przedstawiła żadnych dowodów, lecz ograniczyła się do twierdzeń znajdujących się w oświadczeniu Komitetu ds. Sankcji. Wobec braku dowodów, skarżący nie był w stanie wypowiedzieć się przed Komisją, co do wadliwości tych dowodów czy istniejących nieporozumień.

Po czwarte, twierdzi on, iż zamrażając jego fundusze, zarówno retrospektywnie jak i na czas nieokreślony w przyszłości, zaskarżone rozporządzenie stanowi nieuzasadnione ograniczenie jego podstawowego prawa własności.

Skarga wniesiona w dniu 5 marca 2010 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/10)

(2010/C 148/57)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoch (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2009) 10350 z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie anulowania części wkładu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) do włoskiego programu operacyjnego POR Puglia w zakresie celu 1 (2000-2006) i

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Włoch podważa w postępowaniu przed Sądem decyzję Komisji Europejskiej C(2009) 10350 z dnia 22 grudnia

2009 r. w sprawie anulowania części wkładu z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) do włoskiego programu operacyjnego POR Puglia w zakresie celu 1 (2000-2006).

W uzasadnieniu skargi Republika Włoch podnosi następujące zarzuty.

Zarzut pierwszy: naruszenie art. 39 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia nr 1260/1999⁽¹⁾, jak również art. 4 rozporządzenia nr 438/2001⁽²⁾. Skarżąca podnosi w tym zakresie, że audytorzy wspólnotowi ustalili istnienie braków systemu na poziomie kontroli pierwszego stopnia, niesygnalizowanych w trakcie kontroli postępowań przetargowych oraz wykonania umów w sprawie zamówień publicznych. Mimo że Komisja w zaskarżonej decyzji nie wykazała błędności szczegółowych argumentów Regione Puglia, wykluczających braki systemowe, zastosowała ona na podstawie art. 39 rozporządzenia nr 1260/1999 korektę ryczałtową w wysokości 10 %, tak jakby regionalne systemy kontroli pierwszego stopnia nie spełniały wymogów art. 4 rozporządzenia nr 438/2001. Tym samym Komisja naruszyła również zasadę partnerstwa.

Zarzut drugi: naruszenie art. 39 ust. 2 lit. c) i ust. 3 rozporządzenia nr 1260/1999, jak również art. 10 rozporządzenia nr 438/2001. Skarżąca dodaje w tym względzie, że zarzut drugi jest podobny do zarzutu pierwszego, dotyczy jednak kontroli drugiego stopnia, przewidzianych w art. 10 rozporządzenia nr 438/2001, które w opinii audytorów wspólnotowych wykazują regularne braki z powodu niesygnalizowanych nieprawidłowości, ujawnionych w trakcie kilku kontroli wyrwykowych, mimo że wszystkie wspomniane nieprawidłowości zostały zakwestionowane przez analizy Regione Puglia, poparte argumentami dotyczącymi stanu faktycznego i argumentami natury prawnej, których błędności Komisja nie wykazała jednak w zaskarżonej decyzji.

Zarzut trzeci: brak uzasadnienia i kolejne naruszenia art. 39 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1260/1999. Skarżąca podnosi, że decyzja jest obciążona brakiem uzasadnienia, ponieważ stwierdzając braki systemowe uzasadniające korektę ryczałtową rzędu 10 %, Komisja oparła się na sytuacji zastanej przez audytorów w 2007 r. i 2008 r., pomijając całkowicie udokumentowany przez Regione Puglia do 2009 r. rozwój ilościowy i jakościowy oraz argumenty podniesione w odpowiedzi na szczegółowe zarzuty audytorów, przytoczone w ww. zarzutach. Wniosek Komisji, jakoby istniało poważne ryzyko dla funduszu, jest zatem pozbawiony uzasadnienia.